

HIÇ BEKLEMEDİĞİN KARŞILAŞMA

HIÇ BEKLEMEDİĞİN KARŞILAŞMA

Bazen en büyük sürpriz, başkalarının seni nasıl gördüğünü keşfetmektir.

Sosyal medya konusunda hiçbir zaman özellikle hevesli olmadım.

Altmış bir yaşında, onu hep gençler için bir talim alanı olarak düşünmüştüm. En azından benim varsayımım buydu.

Ama karım kaydolmam için beni ittirdi.

Ona göre bu, gillettenarrative.com için daha fazla görünürlük kazanmama, insanların kim olduğumu öğrenmesine ve projemle tanışmasına yardımcı olacaktı. En azından, iddiasına göre, asil niyetleri bunlardı.

Yine de sosyal ağ, benim zihinsel çerçeveden çok daha karmaşık çıktı.

Kendimi tanıtmak ve her yere gönderilerimin bağlantılarını sokuşturmak yerine, sadece bir fotoğraf ve kişisel bilgilerimi yükledim. Başkası gibi görünmeye çalışmadan, kim olduğumu söylemeye yetecek kadar.

Bu her zaman babamın dayattığı bir kuraldı.

Yaşamı boyunca aynı ilkeyi tekrar tekrar yineledi:

Önce olgular, sonra edebî kara roman.

Web sitemin konumlanmasıyla ilgili, önceki günlerden neredeyse tesadüfen fark ettiğim birkaç olay, beni yalnız olduğuma, gözlemleyip okuduğuma inanmaktan başka bir şeye hiç götürmemişti.

Başkalarının da izlediğini uzaktan yakından hayal etmemiştim.

Ve onların dünyanın her köşesinden geliyor olabileceğini de.

Her zamanki gibi ileri görüşlü olan karım, bana gerçek olanla sadece sahte olabilecek olan arasında net bir ayrım yapmamı hatırlattı.

Sonra beni tamamen sarsan bir soru sordu.

"Birkaç ay önce yaptırdığın kan tahlillerine baktım, çünkü görmekte ısrar ettim. Testosteron değeri yazmıyordu, ben de kliniği arayıp nedenini sordum."

Devam etmeden önce durdu.

"Bana raporlama sistemlerinin yalnızca üç haneye kadar değerleri gösterdiğini söylediler. Seninki gösterilmemiş, çünkü dört haneliymiş."

Bir hata olup olmadığını, aynı kişiden söz edip etmediklerini sorduğunu anlattı.

Kişisel bilgilerimi teyit etmişler.

Sonra, karımın anlattığına göre, kadın resepsiyon görevlilerinden biri gülümseyerek eklemiş:

"Hanımefendi, kocanızdan bıktığınızda onu bize gönderin."

Dikkat — bir hüküm olmaktan çok bir kader gibi — bana hep, niyetlerini sözlerle ve fotoğraflarla ölçen olağanüstü kadınlar aracılığıyla gelmişti.

İlk mesaj sadece sorular soruyordu.

Gülümsedim ve geçtim.

Sonra bir WhatsApp numarası ve iletişime geçme isteği içeren bir mesaj daha geldi.

Nihayet sonuncusu geldi.

"Seni tanımak istiyorum. Bütün gece seni düşünüyorum. Amerikalıyım, kırk sekiz yaşındayım, bekârim ve seni istiyorum."

Gülümsedim.

Ama cevap vermeye karşı koyamadım.

Şunu yazdım:

"Sayın Hanımefendi, sözleriniz beni onurlandırıyor, ama bizi ayıran üç neden var: mesafe, yaş farkı ve karım."

"İlk iki engel muhtemelen aşılabılır. Karıma gelince, olası bir düzenleme konusunda ikinizin anlaşabilmesi için telefon numarasını seve seve veririm."

"Belki beni çift sayılı günlerle tek sayılı günler arasında bölüşebilirsiniz."

"Yalnızca bunu saatlik vardiyalara indirgemeyin. Ben program ve saat adamı değilim."

"Ben beklemediğiniz biriyim ve insanlar bana alıştıktan sonra beni bırakmak epeyce zorlaşır."

Birkaç saat sonra karım gülümseyerek çalışma odama girdi.

Bana Amerikalı bir kadından mesaj aldığını bildirdi ve ne yapması gerektiğini öğrenmek istedi.

Anında verdiğim cevap basitti:

"İkinizi de mutlu edecek her şeyi."

Sonra ekledim:

"Yalnızca şunu unutma: bir kadının ağladığını görmekten nefret ederim. Yalnızca gülümsediklerini görmekten hoşlanırım."

Arkasını döndü ve tek kelime etmeden odadan çıktı.

Yine de sosyal medyayı gerçekten bir konuşma yapmak için ilk kez kullanıyordum.

O akşam yemekte beni izlemeyi sürdürdü.

Kızım gülüyordu.

Sonra karım birden patladı:

"İki yıl önceki fotoğraflarını gördüm, artık aynı kişi değilsin."

Doğrudan gözlerimin içine baktı.

"Sen gerçekte kimsin, Tanrı aşkına?"

Tereddüt etmeden cevap verdim:

"Ben Ferdinando Frega, gillettenarrative.com'un Kurucusu ve Sahibi, İsa Mesih'in Gillette'ten çalışma arkadaşlarından biriyim."

Kahkahayı patlattı.

Sonra masadaki herkesin duyacağı kadar yüksek sesle, beni başka bir kadınla asla paylaşmayacağını ilan etti.

Tek bir basit nedenle.

Ben zaten kimsenin iznine ihtiyaç duymadan kendimi bölmeye fazlasıyla muktedirdim.

Ve bu gayet iyiydi.

Ferdinando Frega

BLADEFREGA